

TABLOUL

Cuprinzand valorile impozabile, impozitele si taxele locale ,alte taxe assimilate acestora precum si amenzile aplicabile incepand cu anul 2018

Cap. I- Impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri

1. Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

2. Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe clădiri, care se datorează de concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra clădirii, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

3. Impozitul prevăzut la pct.1, denumit în continuare impozit pe clădiri, precum și taxa pe clădiri prevăzută la pct.2 se datorează către bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului în care este amplasată clădirea.

4. În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

5. În cazul clădirilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe clădiri se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

6. Pe perioada în care pentru o clădire se plătește taxa pe clădiri, nu se datorează impozitul pe clădiri.

7. În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe clădiri, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa pe clădiri se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

8. În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spațiile situate în partea din clădire aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

Calculul impozitului pe clădirile rezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

1. Pentru clădirile rezidențiale și clădirile-anexă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,2%, asupra valorii impozabile a clădirii.

2. Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate a acesteia, exprimată în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/mp, din tabelul următor:

	Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/mp -	
		Cu instalații de apă, canalizare, electrice și încălzire (condiții cumulative)	Fără instalații de apă, canal electrice, încălzire
1	<u>Clădiri:</u> Cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	1.000	600
2	Cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	300	200
3	Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereți exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic și/sau chimic	200	175
4	Clădire-anexă cu pereți exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic și/sau chimic	125	75
5	În cazul contribuabilului care detine la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol, și/sau mansarda, utilizate ca locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute mai sus	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii
6	În cazul contribuabilului care detine la aceeași adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol, și/sau mansarda, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute mai sus	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

3. În cazul unei clădiri care are pereții exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la pct.2 valoarea impozabilă corespunzătoare materialului cu ponderea cea mai mare.

4. Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, logiilor sau ale celor situate la subsol sau la mansardă, exceptând suprafețele podurilor neutilizate ca locuință, ale scărilor și teraselor neacoperite.

5. Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafața construită desfășurată a clădirii se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,4.

6. Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcție de rangul localității și zona în care este amplasată clădirea, prin înmulțirea valorii determinate conform pct. 2-5 cu coeficientul de corecție corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localității	Rangul localității - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	x	x	x	x	1,10	1,05

7. În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, coeficientul de corecție prevăzut la pct. se reduce cu 0,10.

8. Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor pct. 1-7, se reduce în funcție de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 50%, pentru clădirea care are o vechime de peste 100 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

b) cu 30%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 50 de ani și 100 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

c) cu 10%, pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

9. În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de renovare majoră, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care a fost efectuată recepția la terminarea lucrărilor. Renovarea majoră reprezintă acțiunea complexă care cuprinde obligatoriu lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, pentru asigurarea cerinței fundamentale de rezistență mecanică și stabilitate, prin acțiuni de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, precum și, după caz, alte lucrări de intervenție pentru menținerea, pe întreaga durată de exploatare a clădirii, a celorlalte cerințe fundamentale aplicabile construcțiilor, conform legii, vizând, în principal, creșterea performanței energetice și a calității arhitectural-ambientale și funcționale a clădirii. Anul terminării se actualizează în condițiile în care, la terminarea lucrărilor de renovare majoră, valoarea clădirii crește cu cel puțin 50% față de valoarea acesteia la data începerii executării lucrărilor.

Calculul impozitului pe clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

1. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1,3% asupra valorii care poate fi:

a) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în ultimii 5 ani anteriori anului de referință, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință;

b) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință;

c) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în ultimii 5 ani anteriori anului de referință.

2. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea persoanelor fizice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

3. În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor pct.1, impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art. 457 Cod Fiscal.

Calculul impozitului pe clădirile cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice

1. În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor fizice, impozitul se calculează prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform

art. 457 Cod Fiscal cu impozitul determinat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform art. 458 Cod Fiscal .

2. În cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 Cod Fiscal.

3. Dacă suprafețele folosite în scop rezidențial și cele folosite în scop nerezidențial nu pot fi evidențiate distinct, se aplică următoarele reguli:

a) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care nu se desfășoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 Cod Fiscal;

b) în cazul în care la adresa clădirii este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfășoară activitatea economică, iar cheltuielile cu utilitățile sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfășoară activitatea economică, impozitul pe clădiri se calculează conform prevederilor art. 458 Cod Fiscal.

Calculul impozitului/taxei pe clădirile deținute de persoanele juridice

1. Pentru clădirile rezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2% asupra valorii impozabile a clădirii.

2. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.

3. Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, utilizate pentru activități din domeniul agricol, impozitul/taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de 0,4% asupra valorii impozabile a clădirii.

4. În cazul clădirilor cu destinație mixtă aflate în proprietatea persoanelor juridice, impozitul se determină prin însumarea impozitului calculat pentru suprafața folosită în scop rezidențial conform pct.1, cu impozitul calculat pentru suprafața folosită în scop nerezidențial, conform pct.2 sau 3.

5. Pentru stabilirea impozitului/taxei pe clădiri, valoarea impozabilă a clădirilor aflate în proprietatea persoanelor juridice este valoarea de la 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul/taxa și poate fi:

a) ultima valoare impozabilă înregistrată în evidențele organului fiscal;

b) valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

c) valoarea finală a lucrărilor de construcții, în cazul clădirilor noi, construite în cursul anului fiscal anterior;

d) valoarea clădirilor care rezultă din actul prin care se transferă dreptul de proprietate, în cazul clădirilor dobândite în cursul anului fiscal anterior;

e) în cazul clădirilor care sunt finanțate în baza unui contract de leasing financiar, valoarea rezultată dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării;

f) în cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, valoarea înscrisă în contabilitatea proprietarului clădirii și comunicată concesionarului, locatarului, titularului dreptului de administrare sau de folosință, după caz.

6. Valoarea impozabilă a clădirii se actualizează o dată la 3 ani pe baza unui raport de evaluare a clădirii întocmit de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, deus la organul fiscal local până la primul termen de plată din anul de referință.

7. Prevederile pct. 6 nu se aplică în cazul clădirilor care aparțin persoanelor față de care a fost pronunțată o hotărâre definitivă de declanșare a procedurii falimentului.

8. În cazul în care proprietarul clădirii nu a actualizat valoarea impozabilă a clădirii în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, cota impozitului/taxei pe clădiri este 5%.

9. În cazul în care proprietarul clădirii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu a actualizat valoarea impozabilă în ultimii 3 ani anteriori anului de referință, diferența de taxă față de cea stabilită conform pct.1 sau 2, după caz, va fi datorată de proprietarul clădirii.

Declararea, dobândirea, înstrăinarea și modificarea clădirilor

1. Impozitul pe clădiri este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate clădirea la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii sau construirii unei clădiri în cursul anului, proprietarul acesteia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe clădiri începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

3. Pentru clădirile nou-construite, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizația de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizația de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepție în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcții nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizația de construire și pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilității autorizației, în condițiile legii, la data expirării acestui termen și numai pentru suprafața construită desfășurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speță pereți și acoperiș. Procesul-verbal de recepție se întocmește la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum și suprafața construită desfășurată în raport cu care se stabilește impozitul pe clădiri.

4. Declararea clădirilor în vederea impunerii și înscrierea acestora în evidențele autorităților administrației publice locale reprezintă o obligație legală a contribuabililor care dețin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizație de construire.

5. În cazul în care dreptul de proprietate asupra unei clădiri este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul va fi datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

6. În cazul **extinderii, îmbunătățirii, desființării parțiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, inclusiv schimbarea integrală sau parțială a folosinței, care determină creșterea sau diminuarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data modificării respective, și datorează impozitul pe clădiri determinat în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.**

7. În cazul desființării unei clădiri, proprietarul are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data demolării sau distrugerii și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, inclusiv în cazul clădirilor pentru care nu s-a eliberat autorizație de desființare.

8. Dacă încadrarea clădirii în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe clădiri, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

9. În cazul clădirilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile [Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea de cadastru, ca anexă la declarația fiscală.

10. În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul încetării contractului de leasing, impozitul pe clădiri se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

11. În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

12. În cazul clădirilor pentru care se datorează taxa pe clădiri, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

13. În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe clădiri datorate, persoana care datorează taxa pe clădiri are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

14. Declararea clădirilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

15. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe clădiri.

Plata impozitului/taxei

1. Impozitul pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie, inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10% .

(3. Impozitul pe clădiri, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

4. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile pct.2 și 3 se referă la impozitul pe clădiri cumulat.

5. În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe clădiri se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

6. În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe clădiri de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Cap.II - Impozitul pe teren și taxa pe teren

1. Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

2. Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, oricăror entități, altele decât cele de drept public, se stabilește taxa pe teren, care se datorează de concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe teren. În cazul transmiterii ulterioare altor entități a dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosință asupra terenului, taxa se datorează de persoana care are relația contractuală cu persoana de drept public.

3. Impozitul prevăzut la pct.1, denumit în continuare impozit pe teren, precum și taxa pe teren prevăzută la pct.2 se datorează către bugetul local al localității în care este amplasat terenul.

4. În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se stabilește proporțional cu numărul de luni pentru care este constituit dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință. Pentru fracțiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporțional cu numărul de zile din luna respectivă.

5. În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință ce se referă la perioade mai mici de o lună, taxa pe teren se datorează proporțional cu numărul de zile sau de ore prevăzute în contract.

6. Pe perioada în care pentru un teren se plătește taxa pe teren, nu se datorează impozitul pe teren.

7. În cazul în care pentru o suprafață de teren proprietate publică sau privată a statului ori a unității administrativ-teritoriale se datorează impozit pe teren, iar în cursul unui an apar situații care determină datorarea taxei pe teren, diferența de impozit pentru perioada pe care se datorează taxa se compensează sau se restituie contribuabilului în anul fiscal următor.

8. În cazul terenului care este deținut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părțile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

Calculul impozitului/taxei pe teren

1. Impozitul/Taxa pe teren se stabilește luând în calcul suprafața terenului, rangul localității în care este amplasat terenul, zona și categoria de folosință a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

2. În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosință terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:"

Zona în cadrul localității	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localități - lei/ha -					
	0	I	II	III	IV	V
A	x	x	x	x	711	569

3. În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la pct.4, iar acest rezultat se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la pct.5

4. Pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, potrivit pct.3, se folosesc sumele din tabelul următor, exprimate în lei pe hectar:

IMPOZITUL PE TERENURILE SITUATE ÎN INTRAVILAN			
Nr. crt.	Zona/Categoria de folosință	Zona I Lei/ha	
		Zona A	
1.	Arabil	28	
2.	Pășune	21	
3.	Fâneată	21	
4.	Vie	46	
5.	Livadă	53	
6.	Pădure și alte terenuri cu vegetație forestieră	28	
7.	Terenuri cu ape	15	
8.	Drumuri si cai ferate	0	
9.	Teren neproductiv	0	

5. Suma stabilită conform pct.4 se înmulțește cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localității	Coeficientul de corecție
IV	1,10
V	1,00

6. Ca excepție de la prevederile pct.3-5, în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul/taxa pe teren se calculează conform prevederilor pct. 7 numai dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidența contabilă, pentru anul fiscal respectiv, venituri și cheltuieli din desfășurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

7. În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul/taxa pe teren se stabilește prin înmulțirea suprafeței terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulțită cu coeficientul de corecție corespunzător prevăzut la art. 457 alin. (6) Cod Fiscal:

Nr. crt.	Categoria de folosință	Impozit (lei)
1	Teren cu construcții	31
2	Teren arabil	50
3	Pășune	28
4	Fâneată	28
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	55
5.1	Vie până la intrarea pe rod	0
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	56
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	0
7	Pădure sau alt teren cu vegetație forestieră, cu excepția celui prevăzut la nr. crt. 7.	16
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani și pădure cu rol de protecție	0
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	6
8.1	Teren cu amenajări piscicole	34
9	Drumuri și căi ferate	0
10	Teren neproductiv	0

8. Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile și terenurile, a titularului dreptului de proprietate asupra acestora, precum și schimbarea categoriei de folosință se pot face numai pe bază de documente, anexate la declarația făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei. Procedura de înregistrare și categoriile de documente sunt stabilite prin norme metodologice.

Declararea și datorarea impozitului și a taxei pe teren

1. Impozitul pe teren este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care are în proprietate terenul la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii unui teren în cursul anului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se

află terenul, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, și datorează impozit pe teren începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

3. În cazul în care dreptul de proprietate asupra unui teren este transmis în cursul unui an fiscal, impozitul este datorat de persoana care deține dreptul de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior anului în care se înstrăinează.

4. Dacă încadrarea terenului în funcție de rangul localității și zonă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care conduce la modificarea impozitului pe teren, impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

5. În cazul modificării categoriei de folosință a terenului, proprietarul acestuia are obligația să depună o nouă declarație de impunere la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data modificării folosinței, și datorează impozitul pe teren conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

6. În cazul terenurilor la care se constată diferențe între suprafețele înscrise în actele de proprietate și situația reală rezultată din măsurătorile executate în condițiile [Legii nr. 7/1996](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafețele care corespund situației reale, dovedite prin lucrări de cadastru. Datele rezultate din lucrările de cadastru se înscriu în evidențele fiscale, în registrul agricol, precum și în cartea funciară, iar impozitul se calculează conform noii situații începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care se înregistrează la organul fiscal local lucrarea respectivă, ca anexă la declarația fiscală.

7. În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe teren se datorează de locatar, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a fost încheiat contractul;

b) în cazul în care contractul de leasing financiar încetează altfel decât prin ajungerea la scadență, impozitul pe teren se datorează de locator, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care terenul a fost predat locatorului prin încheierea procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing;

c) atât locatorul, cât și locatarul au obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se află terenul, în termen de 30 de zile de la data finalizării contractului de leasing sau a încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing însoțită de o copie a acestor documente.

8. În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unui contract de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mari de o lună, titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația depunerii unei declarații la organul fiscal local până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractului.

9. În cazul terenurilor pentru care se datorează taxa pe teren, în temeiul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare ori folosință care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosință are obligația să depună o declarație la organul fiscal local, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare intrării în vigoare a contractelor, la care anexează o situație centralizatoare a acestor contracte.

10. În cazul unei situații care determină modificarea taxei pe teren datorate, persoana care datorează taxa pe teren are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență se află terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-a înregistrat situația respectivă.

11. Declararea terenurilor în scop fiscal nu este condiționată de înregistrarea acestor terenuri la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

12. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului sau a taxei pe teren.

Plata impozitului și a taxei pe teren

1. Impozitul pe teren se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificație de 10%.

3. Impozitul pe teren, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

4. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiași unități administrativ-teritoriale, prevederile pct.2 și 3 se referă la impozitul pe teren cumulat.

5. În cazul contractelor de concesiune, închiriere, administrare sau folosință, care se referă la perioade mai mari de o lună, taxa pe teren se plătește lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului, de către concesionar, locatar, titularul dreptului de administrare sau de folosință.

6. În cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună, persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosință colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului de administrare sau de folosință și o varsă lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

Cap.III- Impozitul pe mijloacele de transport

1. Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat în România datorează un impozit anual pentru mijlocul de transport, cu excepția cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

2. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pe perioada cât mijlocul de transport este înmatriculat sau înregistrat în România.

3. Impozitul pe mijloacele de transport se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde persoana își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

4. În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe mijlocul de transport se datorează de locatar.

Calculul impozitului

1. Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcție de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

2. În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcție de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulțirea fiecărei grupe de 200 cmc sau fracțiuni din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT

Mijloace de transport cu tractiune mecanica

I.Vehicule inmatriculate(lei/200cmc sau fractiune din aceasta)

Tipul mijlocului de transport	Nivelurile actualizate pentru anul 2017 -lei/an/200 cmc sau fractiune-
1.Motociclete,tricicluri,cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cmc, inclusiv	8
2.Motociclete,tricicluri,cvadricicluri și autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 1600 cmc, inclusiv	9
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 1601 cmc și 2000 cmc, inclusiv	18
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cmc și 2600 cmc, inclusiv	72
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cmc și 3000 cmc inclusiv	144
6. Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3001 cmc	290
7. Autobuze,autocare,microbuze	24
8. Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totală maximă autorizată de până la 12 ,tone inclusiv,	30
9. Tractoare înmatriculate	18
II.Vehicule inregistrate	
1.Vehicule cu capacitate cilindrica:	
1.1 Vehicule inregistrate cu capacitate cilindrica mai mica de 4.800 cmc	Lei/200cmc 4
1.2 Vehicule inregistrate cu capacitate cilindrica mai mare de 4.800 cmc	6
2.Vehicule fara capacitate cilindrica evidentiata	150 lei/an

3. În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu 50% .
4. În cazul unui ataș, impozitul pe mijlocul de transport este de 50% din impozitul pentru motocicletele respective.
5. În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:

Autovehicule de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egala sau mai mare de 12 tone

Numărul de axe și greutatea bruta incarcata maximă admisa	Impozitul (in lei/an)	
	Ax(e) motor(oare)cu sistem de suspensie pneumatica sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I. doua axe		
1.Masa de cel putin 12 tone ,dar mai mica de 13 tone	0	142
2.Masa de cel putin 13 tone ,dar mai mica de 14 tone	142	395
3.Masa de cel putin 14 tone ,dar mai mica de 15 tone	395	555

4.Masa de cel putin 15 tone ,dar mai mica de 18 tone	555	1.257
5. Masa de cel putin 18 tone	555	1.257
II. trei axe		
1.Masa de cel putin 15 tone ,dar mai mica de 17 tone	142	248
2.Masa de cel putin 17 tone ,dar mai mica de 19 tone	248	509
3.Masa de cel putin 19 tone ,dar mai mica de 21 tone	509	661
4.Masa de cel putin 21 tone ,dar mai mica de 23 tone	661	1019
5.Masa de cel putin 23 tone ,dar mai mica de 25 tone	1019	1.583
6.Masa de cel putin 25 tone ,dar mai mica de 26 tone	1019	1.583
7.Masa de cel putin 26 tone	1019	1.583
III. patru axe		
1.Masa de cel putin 23 tone ,dar mai mica de 25 tone	661	670
2.Masa de cel putin 25 tone ,dar mai mica de 27 tone	670	1046
3.Masa de cel putin 27 tone ,dar mai mica de 29 tone	1046	1.661
4.Masa de cel putin 29 tone ,dar mai mica de 31 tone	1.661	2.464
5.Masa de cel putin 31 tone ,dar mai mica de 32 tone	1.661	2.464
6. Masa de cel putin 32 tone	1.661	2.464
<p>6. În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul următor:</p> <p>Combinații de autovehicule(autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone</p>		
Numărul de axe si greutatea bruta incarcata maxima admisa	Impozitul (in lei/an)	
	Axă/axe motoare cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I. 2+1 axe	X	X
1.Masa de cel putin 12 tone,dar mai mica de 14 tone	0	0
2.Masa de cel putin 14 tone , dar mai mica de 16 tone	0	0
3.Masa de cel putin 16 tone , dar mai mica de 18 tone	0	64
4.Masa de cel putin 18 tone , dar mai mica de 20 tone	64	147

5.Masa de cel putin 20 tone , dar mai mica de 22 tone	147	344
6.Masa de cel putin 22 tone ,dar mai mica de 23 tone	344	445
7.Masa de cel putin 23 tone , dar mai mica de 25 tone	445	803
8.Masa de cel putin 25 tone , dar mai mica de 28 tone	803	1408
9. Masa de cel putin 28 tone	803	1408
II. 2+2 axe		
1.Masa de cel putin 23 tone,dar mai mica de 25 tone	138	321
2.Masa de cel putin 25 tone , dar mai mica de 26 tone	321	528
3.Masa de cel putin 26 tone , dar mai mica de 28 tone	528	775
4.Masa de cel putin 28 tone , dar mai mica de 29 tone	775	936
5.Masa de cel putin 29 tone , dar mai mica de 31 tone	936	1.537
6.Masa de cel putin 31 tone, dar mai mica de 33 tone	1.537	2.133
7.Masa de cel putin 33 tone, dar mai mica de 36 tone	2.133	3.239
8.Masa de cel putin 36 tone, dar mai mica de 38 tone	2.133	3.239
9. Masa de cel putin 38 tone	2.133	3.239
III. 2+3 axe		
1.Masa de cel putin de 36 tone , dar mai mica de 38 tone	1.698	2.363
2.Masa de cel putin de 38 tone , dar mai mica de 40 tone	2.363	3.211
3. Masa de cel putin 40 tone	2.363	3.211
IV. 3+2 axe		
1.Masa de cel putin 36 tone,dar mai mica de 38 tone	1.500	2.083
2.Masa de cel putin 38 tone , dar mai mica de 40 tone	2.083	2.881
3.Masa de cel putin 40 tone ,dar mai mica de 44 tone	2.881	4.262
4. Masa de cel putin 44 tone	2.881	4.262
V. Vehicule cu 3+3 axe		
1.Masa de cel putin 36 tone,dar mai mica de 38 tone	853	1032
2.Masa de cel putin 38 tone,dar mai mica de 40 tone	1032	1.542
3.Masa de cel putin de 40 tone,dar mai mica de 44 tone	1.542	2.454
4. Masa de cel putin 44 tone	1.542	2.454

7. În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinație de autovehicule prevăzută la pct.6, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Masa totala maxima autorizata	NIVELURILE STABILITE PENTRU ANUL 2018
	Impozit - lei/an
1. a) până la 1 tonă, inclusiv	9
b) peste 1 tona dar nu mai mult de 3 tone	34
c) peste 3 tone dar nu mai mult de 5 tone	52
d) peste 5 tone	64
	X
2. Pentru mijloace de transport pe apă:	
a) luntre,bărci fără motor,folosite pentru pescuit și uz personal	21
b) bărci fără motor folosite în alte scopuri	56
c) bărci cu motor	210
d) nave de sport și agrement	1119
e) scutere de apă	210
f) remorchere și împingătoare:	X
f.1. până la 500 CP	559
f.2. între 5000 și 2.000 CP	909
f.3 între 2000 și 4.000 CP	1.398
f.4 peste 4.000 CP	2.237
g) vapoare- pentru fiecare 1000 tdw sau fracțiune din aceasta	182
h) ceamuri,șlepuri și barje fluviale în funcție de capacitatea de încărcare:	X
h.1. până la 1500 tone inclusiv	182
h.2. peste 1500 și 3000 tone inclusiv	280
h.3. peste 3000 tone	490

8. Capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabilește prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziție sau un alt document similar.

Declararea și datorarea impozitului pe mijloacele de transport

1. Impozitul pe mijlocul de transport este datorat pentru întregul an fiscal de persoana care deține dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior.

2. În cazul dobândirii unui mijloc de transport, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data dobândirii și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării mijlocului de transport.

3. În cazul în care mijlocul de transport este dobândit în alt stat decât România, proprietarul acestuia are obligația să depună o declarație la organul fiscal local în a cărui rază teritorială de

competență are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, și datorează impozit pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului următor înmatriculării sau înregistrării acestuia în România.

4. În cazul radierii din circulație a unui mijloc de transport, proprietarul are obligația să depună o declarație la organul fiscal în a cărui rază teritorială de competență își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, în termen de 30 de zile de la data radierii, și încetează să datoreze impozitul începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

5. În cazul oricărei situații care conduce la modificarea impozitului pe mijloacele de transport, inclusiv schimbarea domiciliului, sediului sau punctului de lucru, contribuabilul are obligația depunerii declarației fiscale cu privire la mijlocul de transport la organul fiscal local pe a cărei rază teritorială își are domiciliul/sediul/punctul de lucru, în termen de 30 de zile, inclusiv, de la modificarea survenită, și datorează impozitul pe mijloacele de transport stabilit în noile condiții începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

6. În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează de locatar începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârșitul anului în cursul căruia încetează contractul de leasing financiar;

b) locatarul are obligația depunerii declarației fiscale la organul fiscal local în a cărui rază de competență se înregistrează mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatarului, însoțită de o copie a acestor documente;

c) la încetarea contractului de leasing, atât locatarul, cât și locatorul au obligația depunerii declarației fiscale la consiliul local competent, în termen de 30 de zile de la data încheierii procesului-verbal de predare-primire a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului, însoțită de o copie a acestor documente.

7. Depunerea declarațiilor fiscale reprezintă o obligație și în cazul persoanelor care beneficiază de scutiri sau reduceri de la plata impozitului pe mijloacele de transport.

Plata impozitului

1. Impozitul pe mijlocul de transport se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv.

2. Pentru plata cu anticipație a impozitului pe mijlocul de transport, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv inclusiv, se acordă o bonificație de 10% inclusive.

3. Impozitul anual pe mijlocul de transport, datorat aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deține în proprietate mai multe mijloace de transport, pentru care impozitul este datorat bugetului local al aceleiași unități administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe mijlocul de transport cumulativ al acestora.

Cap.IV - Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor

Orice persoană care trebuie să obțină un certificat, un aviz sau o autorizație menționată în prezentul capitol trebuie să plătească o taxă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizația necesară.

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizațiilor de construire și a altor avize și autorizații

1. Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediul urban, este egală cu suma stabilită conform tabelului următor:

Suprafața pentru care se obține certificatul de urbanism	- lei -
a) până la 150 mp, inclusiv	3
b) între 151 și 250 mp, inclusiv	3,5
c) între 251 și 500 mp, inclusiv	4,5
d) între 501 și 750 mp, inclusiv	6
e) între 751 și 1.000 mp, inclusiv	7
f) peste 1.000 mp	7 + 0,005 lei/mp, pentru fiecare mp care depășește 1.000 m.p

2. Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

3. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean se stabilește în sumă de 15 lei .

4. Taxa pentru eliberarea unei autorizații de construire pentru o clădire rezidențială sau clădire-anexă este egală cu 0,5% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcții.

5. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru alte construcții decât cele menționate la pct.4 este egală cu 1% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție, inclusiv valoarea instalațiilor aferente.

6. Pentru taxele prevăzute la pct. 4 și 5 stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcție se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabilește pe baza valorii lucrărilor de construcție declarate de persoana care solicită autorizația și se plătește înainte de emiterea acesteia;

b) pentru taxa prevăzută la pct. 4, valoarea reală a lucrărilor de construcție nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 457 Cod Fiscal;

c) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizația respectivă, persoana care a obținut autorizația trebuie să depună o declarație privind valoarea lucrărilor de construcție la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale;

d) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care se depune situația finală privind valoarea lucrărilor de construcții, compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale are obligația de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcție;

e) până în cea de-a 15-a zi, inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale a comunicat valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice diferență de taxă datorată de către persoana care a primit autorizația sau orice diferență de taxă care trebuie rambursată de autoritatea administrației publice locale.

7. Taxa pentru prelungirea unei autorizații de construire este egală cu 30% din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizației inițiale.

8. Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, totală sau parțială, a unei construcții este egală cu 0,1% din valoarea impozabilă stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri, aferentă părții desființate.

9. Taxa pentru eliberarea autorizației de foraje sau excavări necesare lucrărilor de cercetare și prospectare a terenurilor în etapa efectuării studiilor geotehnice și a studiilor privind ridicările topografice, sondele de gaze, petrol și alte excavări se datorează de către titularii drepturilor de prospecțiune și explorare și se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați de teren ce vor fi efectiv afectați la suprafața solului de foraje și excavări cu o valoare de 15 lei.

10. În termen de 30 de zile de la finalizarea fazelor de cercetare și prospectare, contribuabilii au obligația să declare suprafața efectiv afectată de foraje sau excavări, iar în cazul în care aceasta diferă de cea pentru care a fost emisă anterior o autorizație, taxa aferentă se regularizează astfel încât să reflecte suprafața efectiv afectată.

11. Taxa pentru eliberarea autorizației necesare pentru lucrările de organizare de șantier în vederea realizării unei construcții, care nu sunt incluse în altă autorizație de construire, este egală cu 3% din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de șantier.

12. Taxa pentru eliberarea autorizației de amenajare de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri este egală cu 2% din valoarea autorizată a lucrărilor de construcție.

13. Taxa pentru autorizarea amplasării de chioșcuri, containere, tonete, cabine, spații de expunere, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame situate pe căile și în spațiile publice este de 8 lei, inclusiv, pentru fiecare metru pătrat de suprafață ocupată de construcție.

14. Taxa pentru eliberarea unei autorizații privind lucrările de racorduri și bransamente la rețele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se stabilește de consiliul local și este de 13 lei, inclusiv, pentru fiecare racord.

15. Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește de către consiliile locale în sumă de 9 lei.

Taxa pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unor activități

1. Taxa pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare se stabilește de consiliul local și este de 20 lei .

2. Taxele pentru eliberarea atestatului de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se stabilesc după cum urmează :

- atestat de producător - 40 lei
- carnet de comercializare a produselor din sectorul agricol- 40 lei

3. Persoanele a căror activitate este înregistrată în grupele CAEN 561 - Restaurante, 563 - Băcuri și alte activități de servire a băuturilor și 932 - Alte activități recreative și distractive, potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin [Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007](#) privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ-teritorială se desfășoară activitatea, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea acestor activități, în funcție de suprafața aferentă activităților respective, în sumă de:

- a) 1.000 lei, pentru o suprafață de până la 500 mp, inclusiv;
- b) 4.000 lei pentru o suprafață mai mare de 500 mp.

4. Autorizația privind desfășurarea activităților prevăzute la pct.3, în cazul în care persoana îndeplinește condițiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află sediul sau punctul de lucru.

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate

Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate

1. Orice persoană care beneficiază de servicii de reclamă și publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înțelegere încheiată cu altă persoană datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepția serviciilor de reclamă și publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise și audiovizuale.

2. Publicitatea realizată prin mijloace de informare în masă scrise și audiovizuale, în sensul prezentului articol, corespunde activităților agenților de publicitate potrivit Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare, respectiv publicitatea realizată prin ziare și alte tipărituri, precum și prin radio, televiziune și internet.

3. Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate, se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă și publicitate.

4. Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă și publicitate.

5. Cota taxei se stabilește la 3%.

6. Valoarea serviciilor de reclamă și publicitate cuprinde orice plată obținută sau care urmează a fi obținută pentru serviciile de reclamă și publicitate, cu excepția taxei pe valoarea adăugată.

7. Taxa pentru servicii de reclamă și publicitate prevăzută la pct. 1 se declară și se plătește de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă și publicitate.

Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate

1. Orice persoană care utilizează un panou, un afișaj sau o structură de afișaj pentru reclamă și publicitate, cu excepția celei care intră sub incidența prevederilor de mai sus, datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj respective.

2. Valoarea taxei pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se calculează anual prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a suprafeței afișajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afișaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de 32 lei ;

b) în cazul oricărui altui panou, afișaj sau oricărei altei structuri de afișaj pentru reclamă și publicitate, suma este de 23 lei .

3. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracțiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afișează în scop de reclamă și publicitate.

4. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie și 30 septembrie inclusiv. Taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate, datorată aceluiași buget local de către contribuabili, persoane fizice și juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plătește integral până la primul termen de plată.

5. Persoanele care datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate sunt obligate să depună o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în termen de 30 de zile de la data amplasării structurii de afișaj.

Impozitul pe spectacole

1. Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiție sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligația de a plăti impozitul pe spectacole.
2. Impozitul pe spectacole se plătește la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiția sportivă sau altă activitate distractivă.

Calculul impozitului

1. Impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare și a abonamentelor, după cum urmează:
 - a) 2% pentru spectacolul de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograful, un spectacol de circ sau orice competiție sportivă internă sau internațională;
 - b) 5% în cazul oricărei altei manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a).
2. Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.
3. Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligația de:
 - a) a înregistra biletele de intrare și/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale care își exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;
 - b) a anunța tarifele pentru spectacol în locul unde este programat să aibă loc spectacolul, precum și în orice alt loc în care se vând bilete de intrare și/sau abonamente;
 - c) a preciza tarifele pe biletele de intrare și/sau abonamente și de a nu încasa sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente;
 - d) a emite un bilet de intrare și/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;
 - e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, documentele justificative privind calculul și plata impozitului pe spectacole;
 - f) a se conforma oricăror altor cerințe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și a abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, contrasemnate de Ministerul Culturii și Ministerul Tineretului și Sportului.

Plata impozitului

1. Impozitul pe spectacole se plătește lunar până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.
2. Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligația de a depune o declarație la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole.
3. Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declarației și plata la timp a impozitului.

Cap.V- Taxe speciale

1. Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliul local poate adopta taxe speciale.

2. Domeniile în care consiliul local poate adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum și cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile [Legii nr. 273/2006](#) privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare.

3. Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Cap.VI- Alte taxe locale

CAPITOLUL V -ALTE TAXE LOCALE	
<i>1.Taxă pentru înregistrarea contractelor de arendă</i>	<i>15 lei/contract</i>
<i>2.Taxa zilnică pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor destinate în scopul obținerii de venit</i>	<i>20 lei/zi</i>
<i>3.Taxa anuală pentru vehicule lente</i>	<i>50 lei</i>
<i>4.Taxa pentru utilizarea locurilor publice</i>	<i>15 lei/zi</i>
<i>5.Taxa pentru îndeplinirea procedurii de divorț pe cale administrativă</i>	<i>500 lei</i>
<i>6 .Eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deținute de consiliile locale</i>	<i>32 lei</i>

Contracte de fiducie

În cazul persoanelor fizice și juridice care încheie contracte de fiducie conform Codului civil, impozitele și taxele locale aferente masei patrimoniale fiduciare transferate în cadrul operațiunii de fiducie sunt plătite de către fiduciar la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale unde sunt înregistrate bunurile care fac obiectul operațiunii de fiducie, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost încheiat contractul de fiducie.

Cap.VII- Alte dispoziții comune

1. Pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, se majorează impozitul pe teren cu 500%, începând cu al treilea an, în condițiile stabilite prin hotărâre a consiliului local.

2. Consiliul local majorează impozitul pe clădiri și impozitul pe teren cu 500% pentru clădirile și terenurile neîngrijite, situate în intravilan.

3. Criteriile de încadrare în categoria clădirilor și terenurilor prevăzute la pct.2 se adoptă prin hotărâre a consiliului local.

4.Clădirile și terenurile care intră sub incidența pct.2 se stabilesc prin hotărâre a consiliului local conform elementelor de identificare potrivit nomenclurii stradale.

5. Hotărârile consiliului local stabilite potrivit pct.4 au caracter individual.

Cap.VIII - Indexarea impozitelor și taxelor locale

1. În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează anual, până la data de 30 aprilie, de către consiliile locale, ținând cont de rata inflației pentru anul fiscal anterior, comunicată pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

2. Sumele indexate conform pct.1 se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor.

Cap.IX- Sancțiuni

1.Nerespectarea prevederilor prezentei anexe atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

2.Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni:

a) depunerea peste termen a declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5), alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) din Codul Fiscal;

b) nedepunerea declarațiilor de impunere prevăzute la art. 461 alin. (2), (6), (7), alin. (10) lit. c), alin. (12) și (13), art. 466 alin. (2), (5) și alin. (7) lit. c), alin. (9) și (10), art. 471 alin. (2), (4), (5) și alin. (6) lit. b) și c), art. 474 alin. (7) lit. c), alin. (11), art. 478 alin. (5) și art. 483 alin. (2) din Codul fiscal .

3.Contravenția prevăzută la pct. 2 lit. a) se sancționează cu amendă de la 70 lei la 279 lei, iar cele de la pct.2 lit. b) cu amendă de la 279 lei la 696 lei.

4. Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidența și gestionarea, după caz, a abonamentelor și a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 325 lei la 1.578 lei.

5. [Necomunicarea informațiilor și a documentelor de natura celor prevăzute la art. 494 alin. \(12\) în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 2.500 lei.](#)

6. În cazul persoanelor juridice, limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la pct.3 și 4 se majorează cu 300%.

7. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către primari și persoane împuternicite din cadrul autorității administrației publice locale.

8. Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) și (4) se actualizează prin hotărâre a consiliului local conform procedurii stabilite la art. 491 ,Cod fiscal.

9. Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.

Implicații bugetare ale impozitelor și taxelor locale

1. Impozitele și taxele locale, majorările de întârziere, precum și amenzile aferente acestora constituie integral venituri la bugetul local al comunei Sfantu Gheorghe .

2. Impozitul pe clădiri, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al comunei Sfântu Gheorghe.

3. Impozitul pe teren, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al comunei Sfântu Gheorghe.

4. Cu excepțiile prevăzute la alin. (5), impozitul pe mijlocul de transport, majorările de întârziere, precum și amenzile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat sau înregistrat mijlocul de transport respectiv.

5. Veniturile provenite din impozitul pe mijlocul de transport stabilit în concordanță cu prevederile art. 470 alin. (5) și (6), majorările de întârziere, precum și amenzile aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene, din care 60% constituie venituri la bugetul local și 40% constituie venituri la bugetul județean.

(6) Taxele locale privind eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor constituie venituri ale bugetului local al comunei Sfântu Gheorghe. . Pentru eliberarea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire de către președinții consiliilor județene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporție de 50% la bugetul local al comunelor și de 50% la bugetul local al județului.

7. Taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al comunei Sfântu Gheorghe.

8. Impozitul pe spectacole, precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al comunei Sfântu Gheorghe.

9. Celelalte taxe locale prevăzute la capitolul alte taxe locale , precum și amenzile aferente constituie venituri la bugetul local al comunei Sfântu Gheorghe.

10. În vederea clarificării și stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au competența de a solicita informații și documente cu relevanță fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocații, executorii judecătorești, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere și înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea pașapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum și orice altă entitate care deține informații sau documente cu privire la bunurile impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoanele care au calitatea de contribuabil au obligația furnizării acestora fără plată, în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii solicitării.